

**KARJAA
95
LILLMALMEN**

**Varhais-
rautakautisen
röykkiöalueen
koekaivaus**

**Jukka Moisanen
1994**

KARJAA LILLMALMEN

1994

PERUSKARTAN NUMERO JA NIMI 2014 09 Särkiä
TUTKIMUSALUEEN KOORDINAATIT 6672 15 /2487 02 / 42
TUTKIMUSALUEEN LUONNE varhaisrautakautisen röykkiön kaivaus
TUTKIMUKSEN SUORITTAJA Museovirasto, muinaisjäännösten hoitoyksikkö
KAIVAUKSENJOHTAJA FM Jukka Moisanen

SELOSTUS

Karjaan Lillmalmenin röykkiöryhmä löydettiin vuonna 1993. Alueella on viisi röykkiötä kapealla ja matalalla kaakko-luode -suuntaisella harjanteella ja yksi tästä ryhmästä erillisenä noin 70 m päässä idässä. Lillmalmenin röykkiöistä yksi (nro 4) tutkittiin kesällä 1994 ja röykkiöiden välimaastoon kaivettiin joukko koekuoppia. Röykkiö oli kiven- ja maansekainen, ja se oli rakennettu kahden suurehkon kiven ympärille. Röykkiöstä saatiin muutamia naarmupintaisia saviastiankappaleita, jotka tosin voivat olla peräisin asuinpaikkakerroksesta. Muuten röykkiö oli löydötön. Maa röykkiössä oli noen voimakkaasti värjäämää.

Röykkiöiden välimaastoon kaivetuista koekuopista saatiin talteen vähäisiä määriä asuinpaikkaan liittyvää materiaalia. Joissakin koekuopissa tavattiin myös likamaata.

LÖYDÖT KM 29021

AJOITUS rautakauden alku

TUTKITUN ALUEEN LAAJUUS 45 m²

TUTKIMUSKUSTANNUKSET

TUTKIMUSRAPORTTI Jukka Moisanen, ~~15.2.1996~~, arkeologian osaston topografinen arkisto
16.5.2000

ARKISTOTIEDOT.....	3
1. JOHDANTO	4
2. SIJAINTI JA YLEISKUVAUS.....	5
3. KUVAUKSET RÖYKKIÖISTÄ.....	6
3.1. RÖYKKIÖ 1.....	6
3.2. RÖYKKIÖ 2.....	6
3.3. RÖYKKIÖ 3.....	6
3.4. RÖYKKIÖ 4.....	6
3.5. RÖYKKIÖ 5.....	6
3.6. RÖYKKIÖ 6.....	6
4. KAIVAUSTEKNIikka.....	7
5. KAIVAUSHAVAINNOT.....	8
5.1. RÖYKKIÖ	8
5.2. KOEKUOPAT.....	8
6. LÖYDÖT	9
7. FOSFORITUTKIMUS	10
8. YHTEENVETO.....	11
9. NEGATIIVILUETTELO	12
10. DIALUETTELO	13
11. KARTTALUETTELO.....	14
12. PERUSKARTTAOTE	15
13. KARTAT.....	16
14. KUVATAULUT	25

ARKISTOTIEDOT**Karjaa 95 Lillmalmen**

Varhaisrautakautisen kohteen koekaivaus 1994

Kunta: Karjaa

Kylä: Romsarby

Tila: 220-447-0001-0037 Pers

Maanomistaja (1996) Torolf Holmström
Persvägen 43
10300 KARIS

Peruskartta: 2014 09 SÄRKIÄ

Kaivausalueen koordinaatit: X= 6672 100 - 200 m,
Y = 2487 024 - 092 m
Z = 40-44

Löydöt 1994: KM 29021:1-82, diar. 21.11.1995

Kaivauskertomukseen kuuluvat valokuvat:

Negatiivit nrot: 98460-71, 98474-75, 98477, 98485, 98487-89,
98513-14

Diat nrot: 29864-75

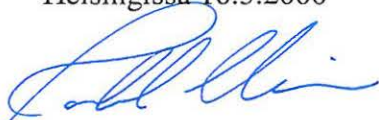
1. JOHDANTO

JOHDANTO Karjaan Lillmalmenin viiden matalan ja vaatimattoman röykkiön ryhmä todettiin syksyllä 1993 muinaisjäännösten hoitotöiden ohessa tehdyn inventoinnin yhteydessä. Vuonna 1994 tarjoutui mahdollisuus avata yksi röykkiöistä. Tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää Lillmalmenin luonne ja selvittää, onko kysymyksessä muinaisjäännös vai myöhemmän toiminnan aikaansaama kiviröykkiö.

Kohde sijaitsee Karjaan pohjoisosassa Romsarbyn kylässä kapealle luode-kaakko-suuntaisella harjanteella suurehkon moreeni- ja kallioalueen luoteisreunassa. Puusto on kuusivaltaista ja harjannetta reunustavat kosteikot.

Alueella voitiin tehdä koekaiivauksia muinaisjäännösten hoidon yhteydessä. Tutkimukset rahoitettiin valtion työllistämisvaroista ja ne toteutettiin 16.5. - 17.6.1994. Työvoimana olivat Länsi-Uudenmaan hoitoalueen työryhmät. Eeva-Liisa Laaksosen työryhmä vastasi alueen kartoituksesta ja Markku Ristolaisen johtama työryhmä oli kaivauksen työvoimana. Kaivauksia johti FM Jukka Moisanen.

Helsingissä 16.5.2000

Jukka Moisanen

2. SIJAINTI JA YLEISKUVAUS

Lillmalmen sijaitsee Karjaan pohjoisosassa Romsarbyn kylässä Persin tilan mailla Romsarbyntien ja Pertuntien risteyksestä 500 m luoteeseen ja Persin talosta 250 m länsilounaaseen. Se muodostaa Romsarbyssä sijaitsevien muinaisjäännösten läntisimmän kohteen yhdessä Storskogenin röykkiöryhmän kanssa.

Lillmalmenin röykkiöt sijaitsevat Lillmalmenin nimellä tunnetun metsämassiivin pohjoisreunassa olevalla N-S-suuntaisella matalalla harjanteella harjanteen suuntaisessa jonossa. Röykkiöryhmän lähetyvillä kaakossa olevalla N-S-suuntaisella harjanteella kerrotaan sijainneen kymmenen röykkiön ryhmän, jonka kivet olisi 1950-luvulla käytetty Persin tilalle tehdyn tilustien pohjustukseksi. Tietoa on pidettävä erittäin epävarmana, sillä sille ei ole saatu yksimielistä vahvistusta kylällä asuneilta henkilöiltä. Alueella ei nykyään ole merkkejä röykkiöistä lukuunottamatta kahta epävarmaa röykkiöpohjaksi mahdollisesti tulkittavissa olevaa kivikasaa väitetyn röykkiöalueen etelä- ja pohjoisreunassa.

Alueella on kuusi pienehköä ja vaikeasti havaittavaa röykkiötä. Viisi röykkiöstä on harjanteella ja yksi niistä hieman erillään idässä. Tyypiltään röykkiöt ovat samanlaisia, mitä Mustionjoen laakson tuntumasta yleisesti tavataan. Kaksi röykkiöstä on osittain vahingoittuneita.

Koekaivauksen yhteydessä tutkittiin kokonaan röykkiö 4. Kaivausala röykkiön kohdalla oli 36 m². Sen lisäksi alueelle kaivettiin neljä koekuoppaa, joista yksi oli suuruudeltaan 6 m². Kaiken kaikkiaan kaivausala oli yhteensä 45 m².

3. KUVAUKSET RÖYKKIÖISTÄ

3.1. Röykkiö 1

Röykkiöistä pohjoisin on rakennettu suuren maakiven länsipuolelle. Röykkiö on erittäin matala ja vaikeasti havaittavissa. Se on harjanteen luoteisosassa avokallion laidassa sen eteläpuolella. Röykkiön koko 3 x 3 x 0,5 m.

3.2. Röykkiö 2

Edellisestä 10 m koilliseen harjanteen koillisrinteessä. Turpeen peittämä epämääräinen röykkiö, joka on jonkin verran vahingoittunut. Röykkiön koko 5 x 5 x >0.5 m..

3.3. Röykkiö 3

Edellisestä 15 m kaakkoon harjanteen koillisrinteessä. Röykkiön itäreuna on hajonnut tuulenskaadon takia. Röykkiön koko 5,5 x 5,5 x 0.5 m.

3.4. Röykkiö 4

Tutkittu 1994. Edellisestä 15 m eteläkaakkoon harjanteen kaakkoispäässä. Kahden suurehkon kiven varaan kasattu pyöreä maansekainen röykkiö. Röykkiön koko 5 x 5 x 0.5 m.

3.5. Röykkiö 5

Edellisestä runsaat 10 m kaakkoon metsätien kaakkoisreunassa. Pyöreähkö röykkiö on pohjoisreunastaan tien vahingoittama. Röykkiön koko 4,5 x 4,5 x 0,5 m.

3.6. Röykkiö 6

Edellisestä 60 m itäkoilliseen metsätien kaakkoispuolella pienen kalliokohouman lounaisreunassa oleva itä-länsi-suuntainen röykkiö. Koko 5 x 4 m.

4. KAIVAUSTEKNIikka

Seuraavassa taulukossa on kaivaustekniikan kannalta oleelliset tiedot:

Koordinaatisto	X kasvaa pohjoiseen, suunta 0g etelästä
	Y kasvaa itään, suunta 100g lännestä
Peruspaalu	X=600, Y=500
Korkeus sidottu	Valtakunnallinen korkeuskiintopiste, sijainti (yhtenäiskoordinaatistossa) 6676 35/3322 00, vkp:n korkeus 26,97 m.mpy
Kaivauksen korkeuskiinto-piste	Koordinaattiruudussa 599/493, kivessä, merkitty tussilla Korkeus 42,34 m.mpy
Mittaukset	Tehty paalujen ja ruutujen lounaiskulmasta

Röykkiö tutkittiin tasokaivauksena poistaen kerrallaan aina yksi kivikerros kunnes röykkiön maan pinnan yläpuolella olevat kivikerrokset oli tutkittu. Tämän jälkeen röykkiö ja sen ympäristö kaivettiin puhtaaseen pohjamaahan viiden sentin kerroksissa. Kaikkiaan kaivettiin kuusi kerrosta, joista löytöjä saatiin viidestä ylimmästä. Röykkiön kohdalla noudatettiin muusta alueesta poikkeavaa koordinaatistoa kaivausteknisistä syistä. Röykkiö dokumentoitiin vaaitsemalla ennen kaivauksen alkua ja eri tasot piirrettiin ja valokuvattiin. Röykkiö entisöitiin kaivausten jälkeen.

Koekuopat kaivettiin neliömetrin laajuisina kerralla puhtaaseen pohjamaahan, maa seulottiin ja löydöt kerättiin talteen. Koekuoppien seinämistä dokumentoitiin havainnot maakerroksista ja anomaliaista.

Alueelta otettiin fosforinäytteet 10 m verkossa. Näyteverkko ulottui röykkiöiden ympärille 120 x 120 m alueena. Näytteet analysoitiin spot-menetelmällä.

Alueesta tehtiin yleiskartta mittakaavaan 1:1000 ja tasokartat mittakaavaan 1:50.

5. KAIVAUSHAVAINNOT

5.1. Röykkiö

Röykkiön oli tiivis maan- ja kivensekainen, kahden maakiven ympärille koottu rakennelma. Röykkiössä ei ollut varsinaista rakennetta, mutta röykkiön ja ympäröivän alueen raja voitiin selvästi havaita. Röykkiöstä, sen ympäriltä ja alta saatiin talteen muutamia saviastiankappaleita, joukko epämääräisiä kvartsi-iskoksia, kolme kvartsiydintä ja muutama epävarma kaavin. Lisäksi löydettiin kolme sirua palanutta luuta.

Röykkiön etelälaidassa olevan suurehkon maakiven pinnasta havaittiin uhrikuoppaa muistuttava painanne, mutta kysymyksessä on todennäköisesti luonnonmuodostuma. Tämän saman kiven juurelta sen länsipuolelta tavattiin myös suppea-alainen muuta panosta tiiviimpi kiviladelmä.

Röykkiö on selvästi tehty, mutta mitään varmaa sen tarkoituksesta ei kaivauksen perusteella voi sanoa. Löydetty materiaali voi olla peräisin asuinpaikkakerroksesta. Röykkiön maa oli kuitenkin selvästi noen tahraamaa.

5.2. Koekuopat

Röykkiöiden välimaastoon tehdyistä koekuopista saatiin talteen joitakin kvartsi-iskoksia ja koekuopasta ruudussa 628/479 tavattiin myös anomaalinen hiilimaannos.

Koekuoppa ruudussa 628/479 avattiin ensin neliömetrin laajuisena. Kun sen eteläreunasta tavattiin hiilialue, se laajennettiin 2 x 3 m suuruiseksi itä-länsi-suuntaiseksi alueeksi. Hiilimaannos keskittyi avatun alueen eteläreunaan suuren maakiven itäpuolelle kiven reunan ja pystyn, asettamalla paikalleen pannun oloisen kivipaaden välille. Hiilimaannos puolitettiin kaivamalla pohjoispuoli aina 1,3 m syvyyteen. Noin yhden metrin syvyydessä tuli vastaan puhdas savi.

Tutkimista jatkettiin kaivamalla profiili tason 2 jälkeen hiilialueen halki (N-puoli ilmiöstä kaivettiin) aina 1,3 metrin syvyyteen. Noin 1 metrin syvyydestä alkuperäisestä turpeen pinnasta laskettuna alkoi savi. Ilmiö jatkui syvyyssuunnassa lähes tämän saven pintaan saakka. Se erottui B-horisontin ruskeassa ja C-horisontin vaaleanruskeassa hiekassa tummanruskeana, hiilensekaisena maannoksena. Maannoksessa oli osittain kookkaitakin hiilenkappaleita, mutta tämän hiilen joukossa oli selvää lahoa puuta, mikä asettaa ilmiön iäkkyyden kyseenalaiseksi. Maannoksessa oli myös kiviä, joihin ei huomattavan paljon enempää kuin ympäröivässä maassa. Maakivi ilmiön reunassa oli kuitenkin selvästi tulenpidon rapauttama E-laidaltaan.

Hiilimaannos vaikuttaa tulenpitopaikalta. Se näkyy kaivetussa profiilissa melkein maan pinnasta aina saven pintaan asti. Hiilimaannosta ympäröivä maa on tummanruskeaa ja maakivi on rapautunut itälaidaltaan.

Muista koekuopista ei tehty havaintoja anomaalisista maakerroksista. Luonnolliset maakerrokset olivat hiekkaa ja soraa, koekuopassa 590/490 tosin hiesua.

6. LÖYDÖT

Löydöt koostuvat pääosin epämääräisistä kvartsi-iskoksista. Vain muutama saviastianpala, joista yksi on naarmupintainen, ja palanut luu poikkeavat muuten homogeenisesta löytömateriaalista. Aineisto vastaa hyvin muualtakin Mustionjokilaakson röykkiöalueita talteen saatua materiaalia. Löytöluettelossa esiintyvä rautakuonan kappale on sitä vastoin luonnonkivi.

Kaivausten löydöistä on otettu talteen kvartsimateriaalin osalta vain otos.

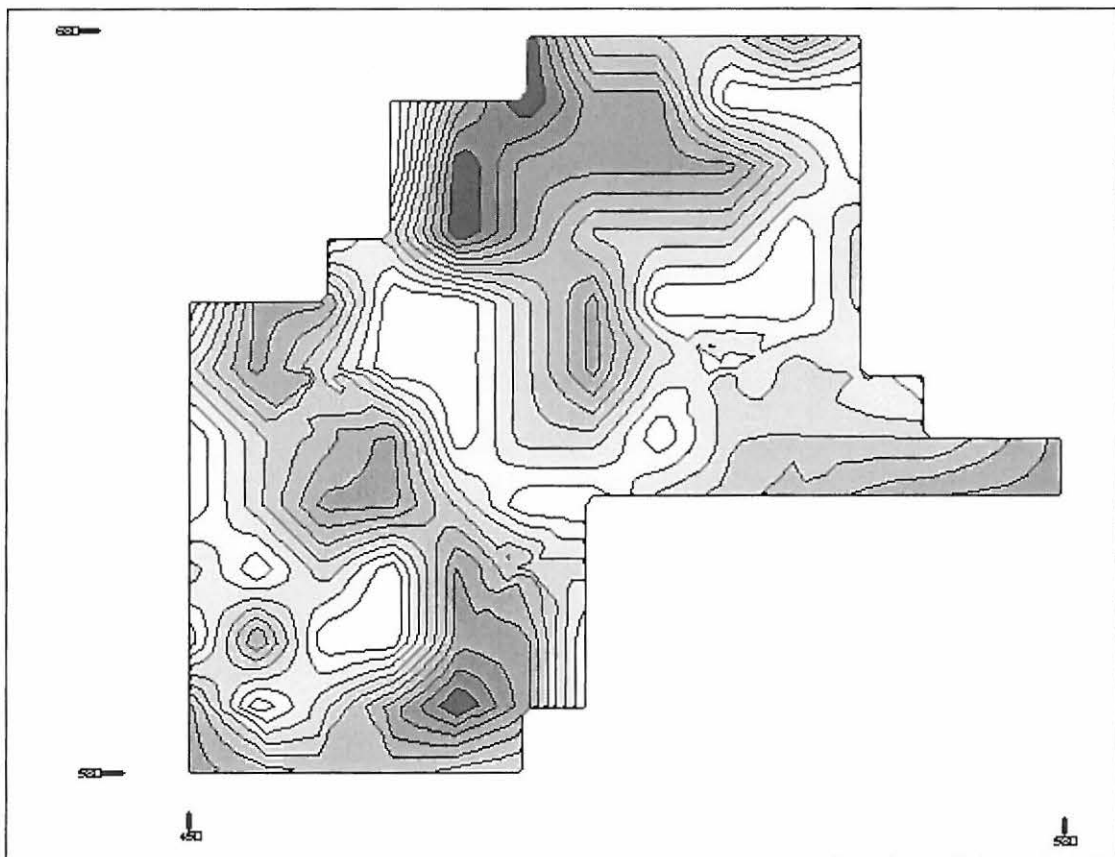
Löydöt jakaantuvat seuraavasti:

konteksti	laji	kpl	Paino g
Koekuoppa	Iskos, kvartsia	39	261
Röykkiö	Iskos, kvartsia	293	803
Röykkiö	Kaavin?, kvartsia	2	13
Röykkiö	Palanut luu	3	0,6
Röykkiö	Saviastianpala, koristelematon	2	4
Röykkiö	Saviastianpala, naarmupintainen	1	1
Röykkiö	Ydin, kvarsia	3	41

7. FOSFORITUTKIMUS

Fosforitutkimus perustuu säännölliseen 10 metrin verkossa otettuihin näytteisiin, mutta sen luotettavuutta vähentää spot-testin käyttäminen näytteiden analyysissa. Analyysin tulos viittaisi siihen, että alueen fosforiarvot ovat varsin matalia harjanteella, jossa röykkiöt sijaitsevat. Ainoastaan röykkiöiden 1 ja 2 eteläpuolella arvot ovat jonkin verran koholla, samoin kauempana idässä sijaitsevan röykkiö 6:n lähetyvillä. Voimakkaimmat fosforiarvot saatiin tien ja kiintopisteenä käytetyn kiven eteläpuolelle ja toisaalta röykkiöharjanteen pohjoispuolella kulkevan metsätien pohjoispuolelle. Mitään yhtenäistä ja selkeää fosforia-arvoiltaan koholla olevaa aluetta ei kuitenkaan ole erotettavissa.

Ohessa yleiskuva spot-fosforitestin tuloksesta. Harmaansävyn tummuus kuvaa kohonnutta fosforiarvoa.

8. YHTEENVETO

Koekaivauksen perusteella Lillmalmenin röykkiöt näyttävät kuuluvan Mustionjokilaaksossa esiintyvään varhaisen rautakauden kulttuuripiiriin. Löytömateriaali ja röykkiöiden yleinen ulkomuoto vastaavat hyvin muita alueelta tunnettuja kohteita.

Löytömateriaalin vähäisyys ja sen keskittyminen epäselvään kvartsimateriaaliin voisi vaikeuttaa kohteen tulkitsemista esihistorialliseksi muinaisjäännökseksi, mutta naarmupintaisen keramiikan löytyminen on kuitenkin selvä viite tästä. Löytökontekstin perusteella saviastianpalojen kuulumista röykkiöön ei voida varmistaa. Ne voivat olla myös viitteitä alueella sijaitsevat asuin- tai toimintapaikasta.

Röykkiöitä ei voida tulkita saatujen havaintojen perusteella esimerkiksi haudoiksi. Tutkittu röykkiö poikkeaa kuitenkin selvästi ympäröivästä maastosta, joten se on selvästi ihmisen tekemä. Tämän perusteella myös muita havaittuja kivipanoksia on pidettävä tehtyinä. Kohteen luonne jää kuitenkin epäselväksi.

9. NEGATIIVILUETTELO

Kuvaaja Jukka Moisanen

Numero	Kuvateksti
98460	Löytöjen puhdistusta Lillmalmenissa. Jari Friberg ja Ulla-Maija Koukonen työssä.
98461	Lillmalmenin röykkiö 4 turpeen poiston jälkeen tasossa 0. SSW-NNE.
98462	Röykkiö 4, kun ensimmäisen kivikerros on poistettu (=tasossa 1). Röykkiön korkeuksia vaaitsemassa Sarita Bergström, Jari Friberg ja Markku Ristolainen. SE-NW.
98463	Röykkiö 4, kun ensimmäisen kivikerros on poistettu (=tasossa 1). Röykkiötä vaaitsemassa Sarita Bergström, Jari Friberg ja Markku Ristolainen. SE-NW.
98464	Röykkiö 4, kun ensimmäisen kivikerros on poistettu (=tasossa 1). Röykkiötä vaaitsemassa Jari Friberg, Sarita Bergström ja Tapani Isomarkku. NW-SE.
98465	Röykkiöstä 4 ensimmäisen kivikerroksen alta paljastunut suuri tasapintainen lohkare, jonka eroosion kuluttamassa pinnassa oli yksi mahdollinen uhrikuoppa. S-N.
98466	Röykkiöstä 4 ensimmäisen kivikerroksen alta paljastunut suuri tasapintainen lohkare, jonka eroosion kuluttamassa pinnassa oli yksi uhrikuoppaa muistuttava painanne. Se on todennäköisesti luontainen ilmiö. Yksityiskohta uhrikuopasta ylhäältä kuvattuna. E-W
98467	Röykkiö 4, 2. kivikerros poistettuna. SE-NW.
98468	Röykkiö 4, 2. kivikerros poistettuna. SE-NW.
98469	Röykkiö 4, 2. kivikerros poistettuna. NW-SE.
98470	Koeala 628/479. Tulenpitopaikan halkaiseva profiili. Profiili on kaivettu 2. tason jälkeen. N-S.
98471	Koeala 628/479. Tulenpitopaikan halkaiseva profiili. Profiili on kaivettu 2. tason jälkeen. N-S.
98474	Röykkiö 4, kerrosta 4 kaivetaan. Röykkiön keskellä on suurehko maakivi, jonka laella on uhrikuoppaa muistuttava kuoppa. SW-NE.
98475	Röykkiö 4, koordinaattipiste C4, ns. uhrikiven länsipuolella ollut kiviladella. W-E.
98477	Lillmalmenin röykkiöalue kuvattuna Storskogenin edustalta. Röykkiöt ovat metsikössä kuvassa nykyvän ladon vasemmalle puolelle työntyvällä niemikkeellä. N-S.
98485	Lillmalmen pohjoisesta. Röykkiöalue on ladon vasemmalta puolelta peltoon työntyvällä harjanteella. NW-SE.
98487	Lillmalmen, röykkiö 4, taso 4. SE-NW.
98488	Lillmalmen, röykkiö 4, taso 4. Röykkiön laidalla Tapani Isomarkku (vas) ja Markku Ristolainen. NW-SE.
98489	Lillmalmen, röykkiö 4, taso 4. Röykkiön laidalla Tapani Isomarkku (vas) ja Markku Ristolainen. NW-SE.

- 98513 Röykkiö 4 entisöitynä kaivausten jälkeen. SE-NW.
 98514 Röykkiö 4 entisöitynä kaivausten jälkeen. NW-SE.

10. DIALUETTELO

Kuvaaja Jukka Moisanen

Numero	Kuvateksti
29864	Lillmalmenin röykkiö nro 4 kaivauksen jälkeen entistettynä. NW-SE.
29865	Röykkiö 4, kun ensimmäisen kivikerros on poistettu (=tasossa 1). Tasoja ovat dokumentoimassa Sarita Bergström (vas.), Jari Friberg ja työnjohtaja Markku Ristolainen. NW-SE.
29866	Röykkiö 4, kun ensimmäisen kivikerros on poistettu (=tasossa 1). Tasoja ovat dokumentoimassa Jari Friberg (vas.), Sarita Bergström ja Tapani Isomarkku. NW-SE.
29867	Lillmalmenin röykkiö 4 turpeen poiston jälkeen tasossa 0. SSW-NNE.
29868	Lillmalmen, röykkiö 4, taso 4. NW-SE.
29869	Löytöjen puhdistusta Lillmalmenissa. Jari Friberg ja Ulla-Maija Koukonen työssä.
29870	Lillmalmenin röykkiö nro 4 kaivauksen jälkeen entistettynä. SE-NW.
29871	Koeala 628/479. Tulenpitopaikan halkaiseva profiili. Profiili on kaivettu 2. tason jälkeen. N-S.
29872	Röykkiöstä 4 ensimmäisen kivikerroksen alta paljastunut suuri tasapintainen lohkar, jonka eroosion kuluttamassa pinnassa oli uhrikuopalta näytävä, mutta todennäköisesti luontaisesti syntynyt kuoppa. S-N.
29873	Lillmalmenin röykkiöalue kuvattuna Storskogenin edustalta. Röykkiöt ovat metsikössä kuvassa nykyvän ladon vasemmalle puolelle työntyvällä niemikkeellä. N-S.
29874	Lillmalmen pohjoisesta. Röykkiöalue on ladon vasemmalta puolelta peltoon työntyvällä harjanteella. NW-SE.
29875	Röykkiöstä 4 ensimmäisen kivikerroksen alta paljastunut suuri tasapintainen lohkar, jonka eroosion kuluttamassa pinnassa oli uhrikuopalta näytävä, mutta todennäköisesti luontaisesti syntynyt kuoppa. Yksityiskohtakuva kuopasta S-N.

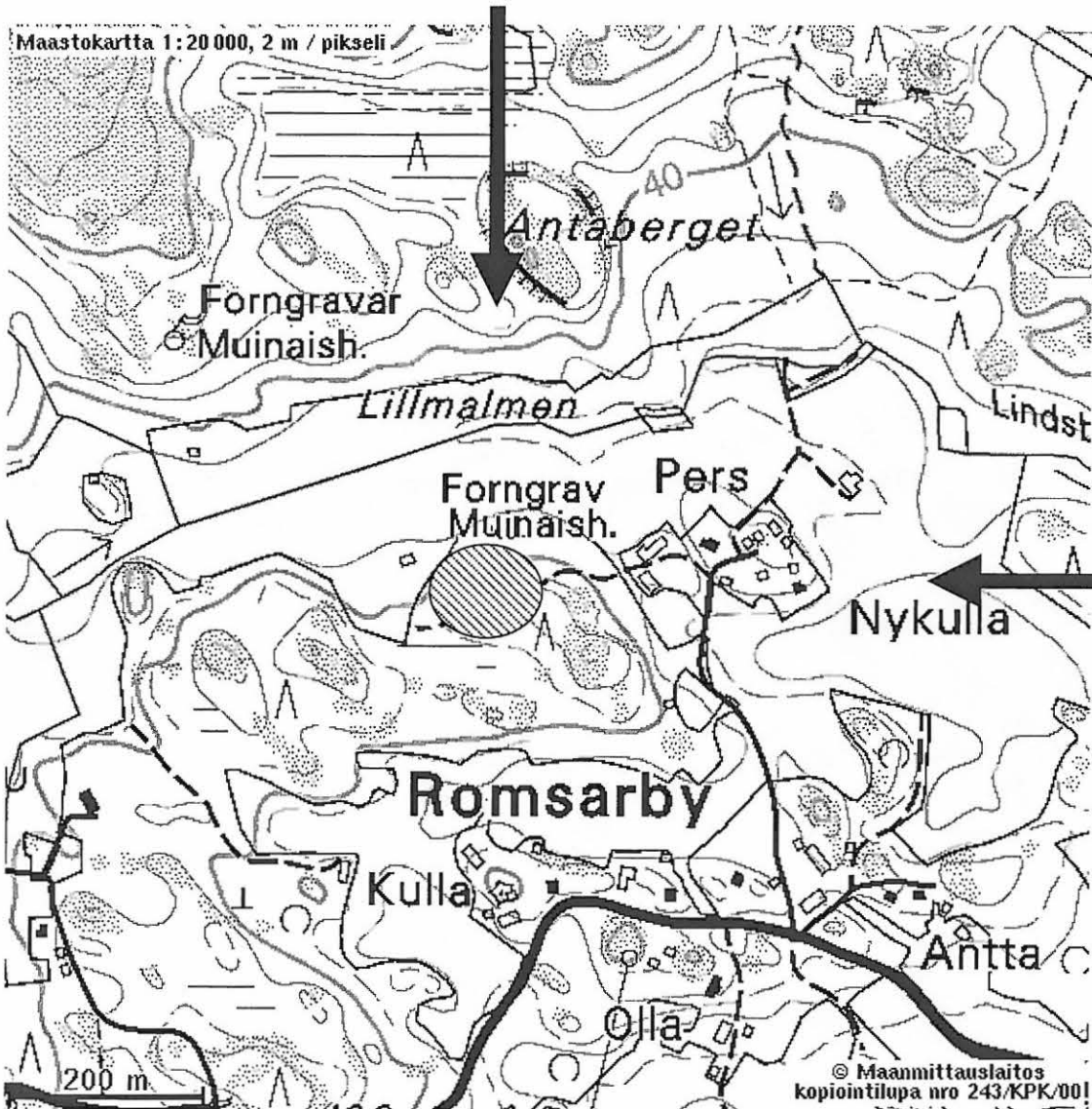
11. KARTTALUETTELO

Yleiskartta	1:1000	A3	16
Korkeuskäyräkartta	1:1000	A3	17
Röykkiö, pinta- ja pohjavaaitus	1:50	A4	18
Röykkiö, taso 0	1:50	A4	19
Röykkiö, taso 1	1:50	A4	20
Röykkiö, taso 2	1:50	A4	21
Röykkiö, taso 3	1:50	A4	22
Röykkiö, taso 4	1:50	A4	23
Koekuoppa 628/431, E-W -profiili	1:25	A4	24

12. PERUSKARTTAOTE

2487 02 - 09

6672 10 - 20

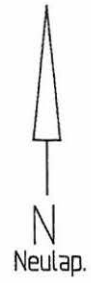
KARJAA LILLMALMEN

Jukka Moisänen 1994

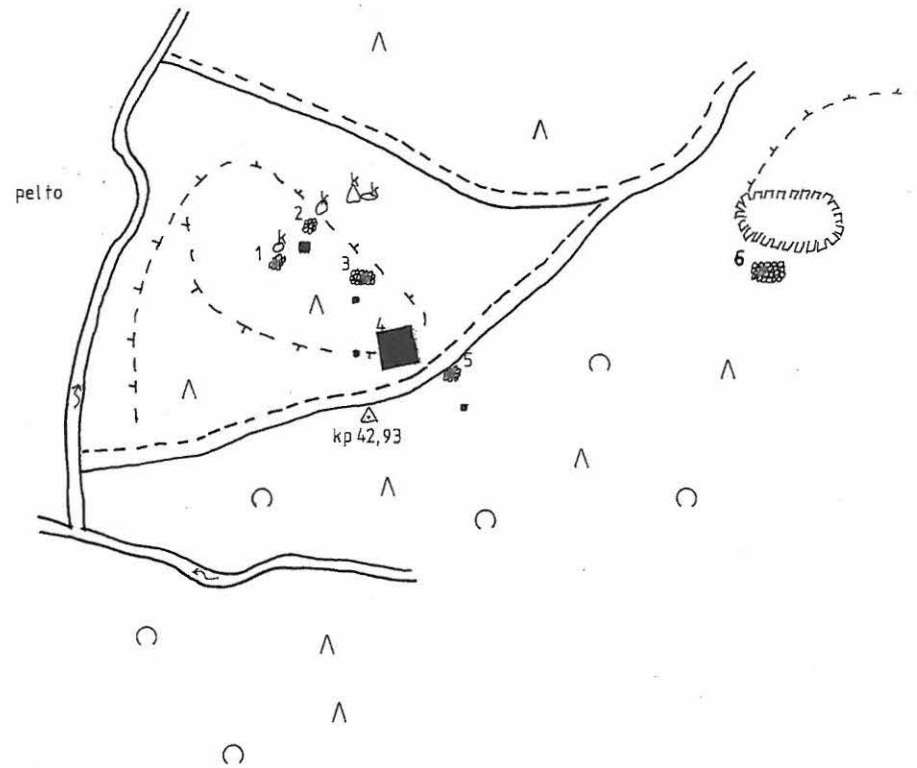
YLEISKARTTA

mk 1:1000

piirt. E-L Laaksonen

- rtykkilä
- trakoriura
- oja
- kivi
- avokallio
- terassinreuna
- lehtimetsä
- havumetsä

360

400

440

480

520

560

600

640

700

660

620

580

540

500

KARJAA LILLMALMEN

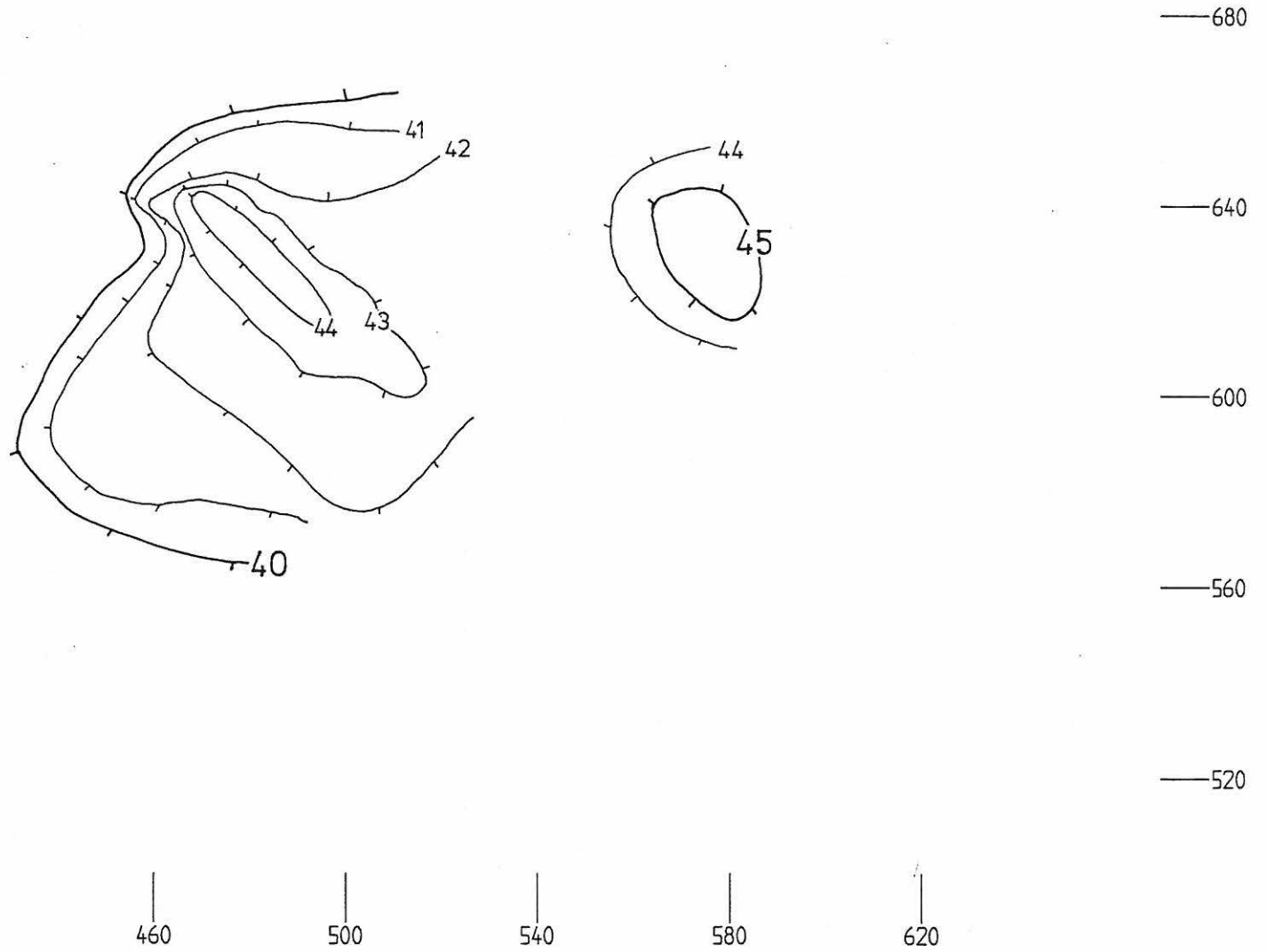
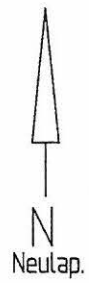
Jukka Moisanen 1994

YLEISKARTTA KORKEUSKÄYRÄT

mk 1:1000

piirt. E-L Laaksonen

KARJAA LILLMALMEN

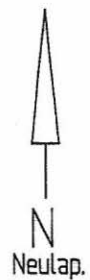
Jukka Moisanen 1994

YLEISKARTTA KORKEUSKÄYRÄT

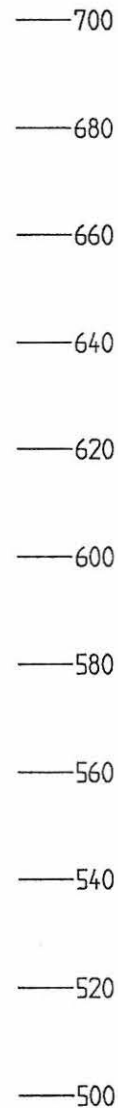
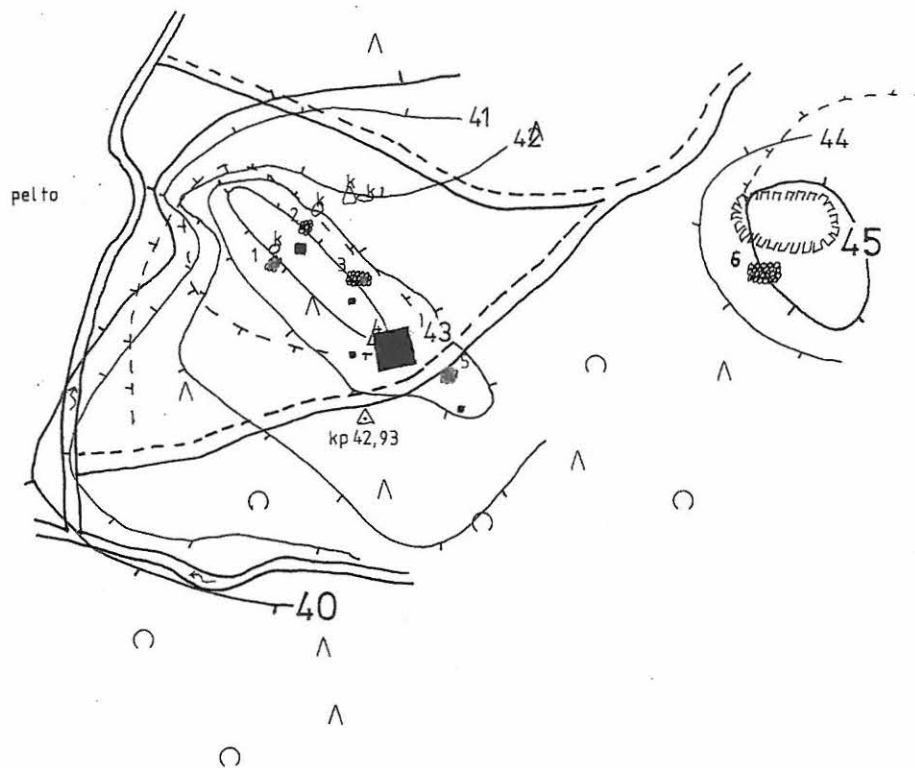
mk 1:1000

piirt. E-L Laaksonen

- röykkiö
- traktoriura
- oja
- kivi
- avokallio
- terassinreuna
- lehtimetsä
- havumetsä

KARJAA LILLMALMEN

Jukka Moisanen 1994

RÖYKKIÖ

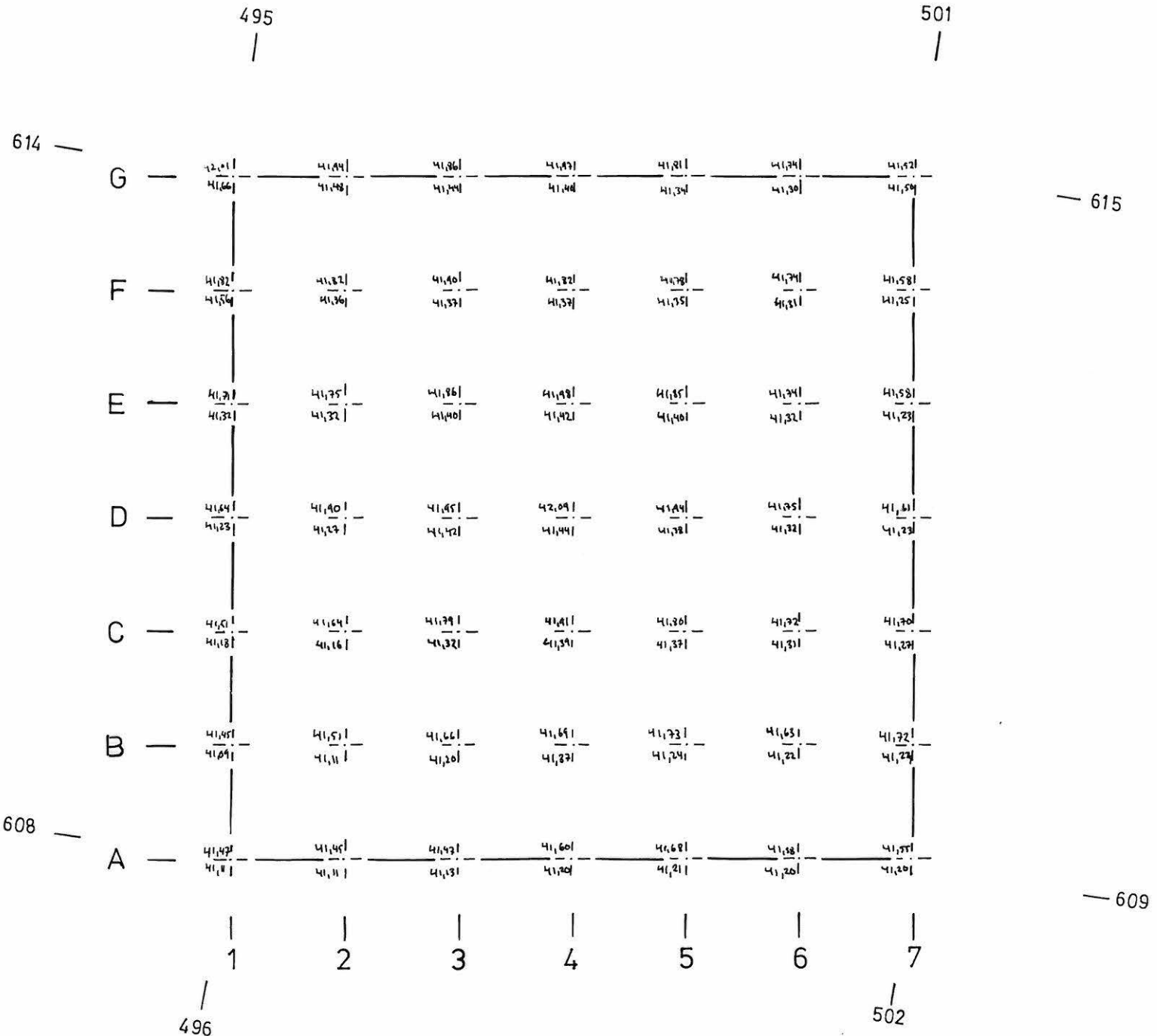
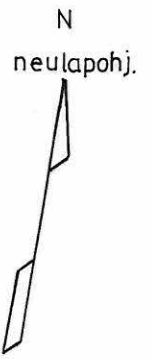
PINTA- JA POHJAVAAITUS

mk 1:50

kp = 204 (42,94 m.mpy)

piirt. Sarita Bergström

KARJAA LILLMALMEN

Jukka Moisanen 1994

RÖYKKIÖ

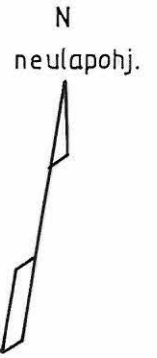
TASO 0

mk 1:50

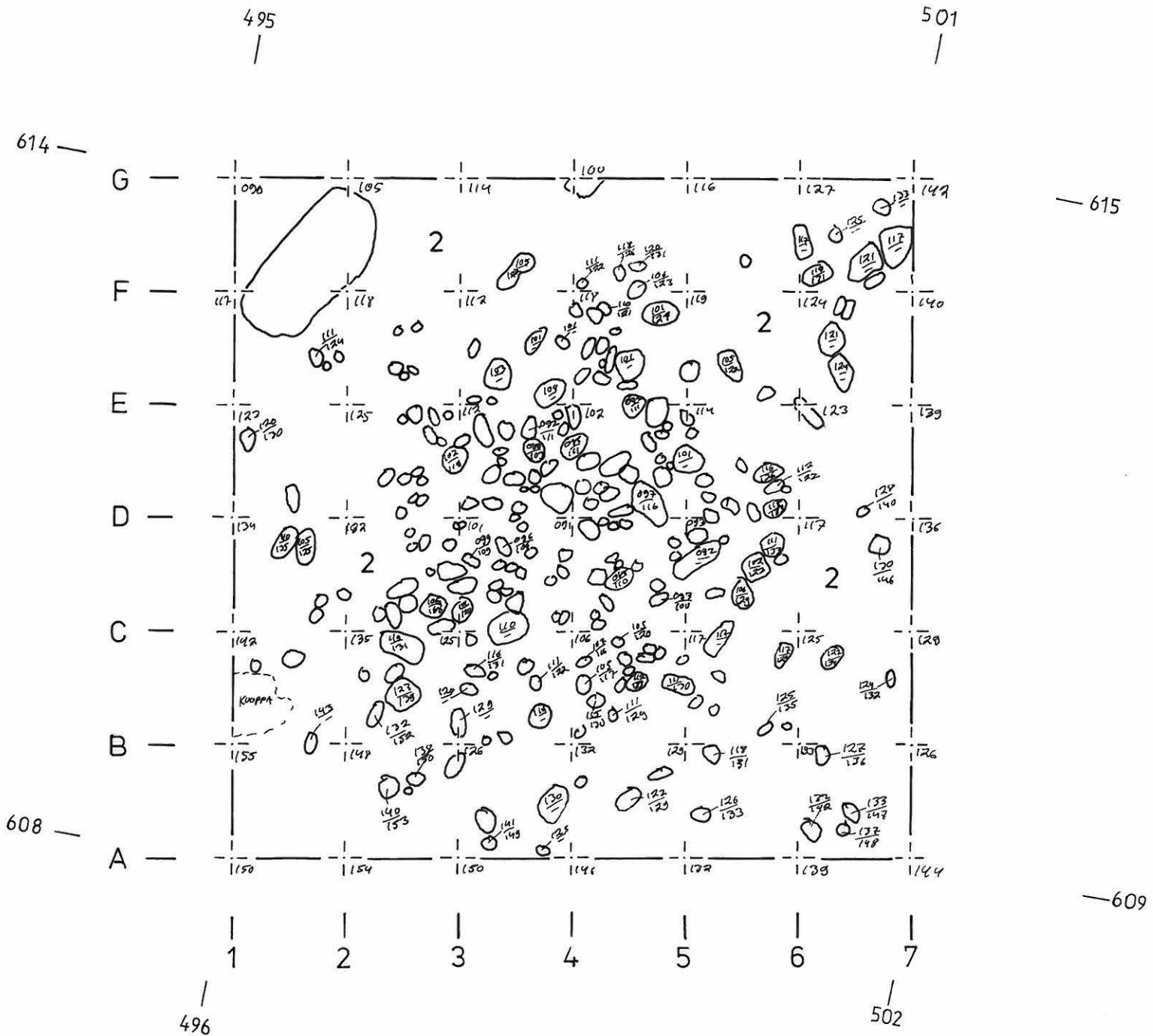

kp = 204 (42,94 m mpy)

piirt. Sarita Bergström

2 huuhtoutunut hiekka

KARJAA LILLMALMEN

Jukka Moisanen 1994

RÖYKKIÖ

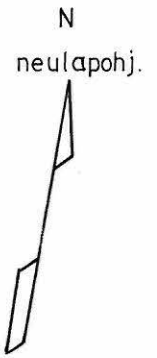
TASO 1

mk 1:50

kp = 204 (42,94 m.mpy)

piirt. Sari ta Bergström

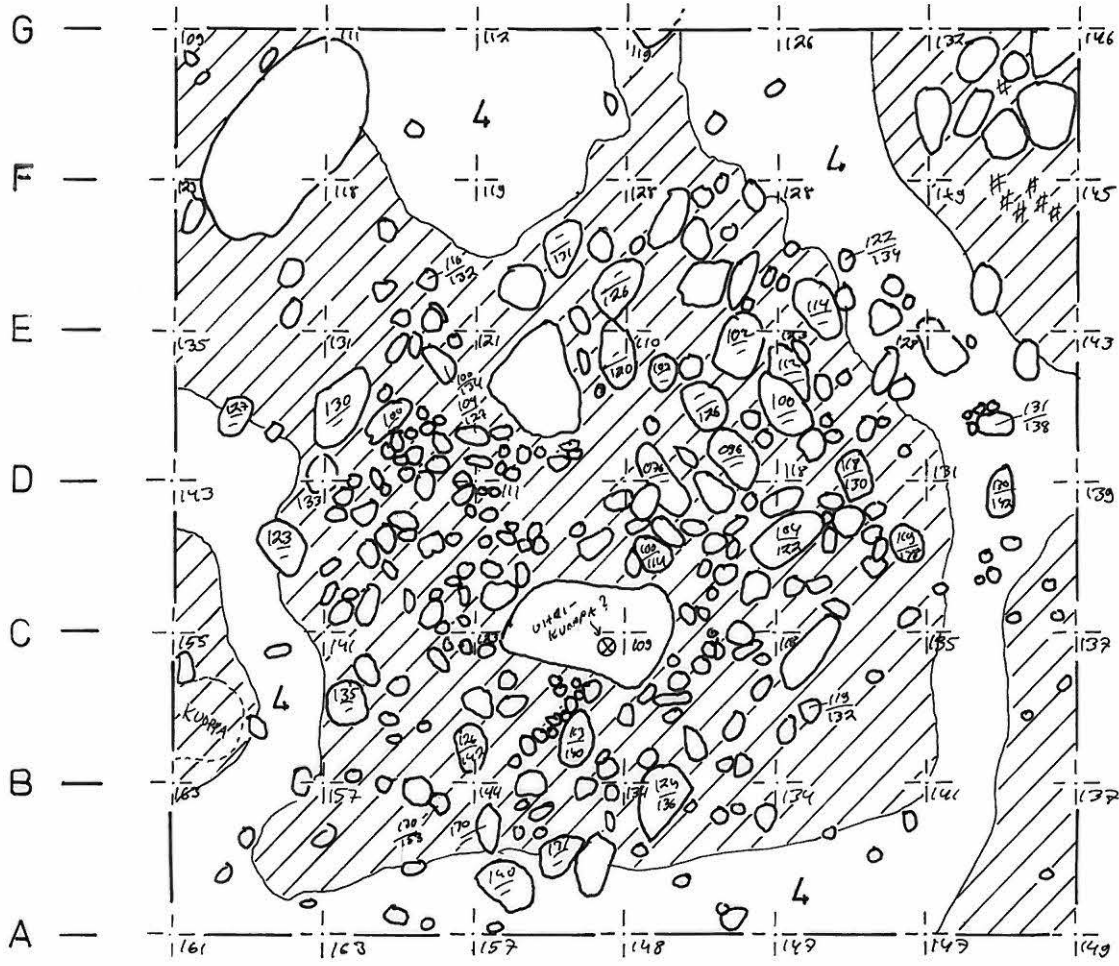
- noen värjäämä hiekka
- rikastumiskerroksen hiekka
- hiili, kappaleita
- uhrikuoppa(?)

495

501

614

615

608

609

495

502

KARJAA LILLMALMEN

21

Jukka Moisanen 1994

RÖYKKIÖ

TASO 2

mk 1:50

0 1m

kp = 204 (42,94 m mpy)

piirt. Sarita Bergström

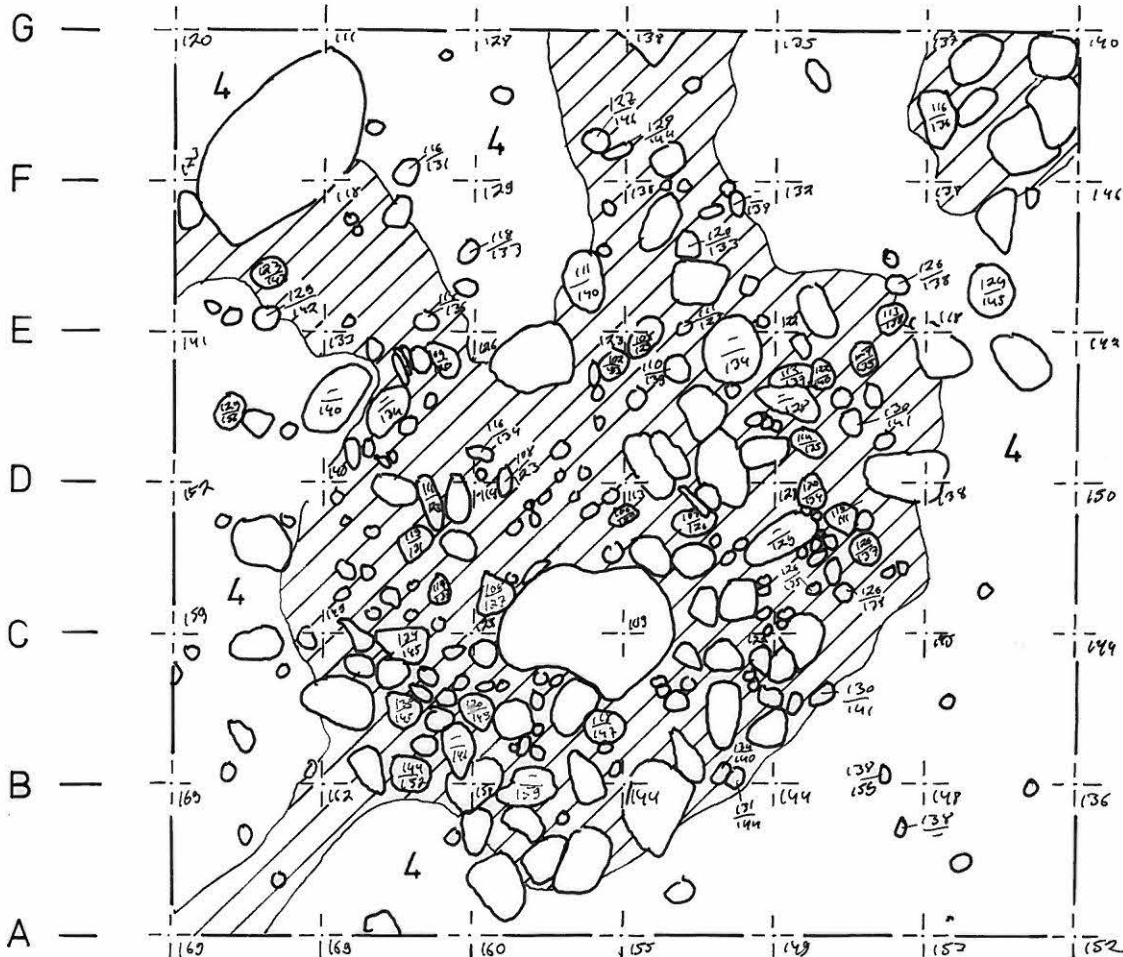
- noen värjäämä hiekka
- rikastumiskerroksen hiekka
- hiili, kappaleita

495

501

614

615

608

609

496

502

KARJAA LILLMALMEN

Jukka Moisanen 1994

RÖYKKIÖ

TASO 3

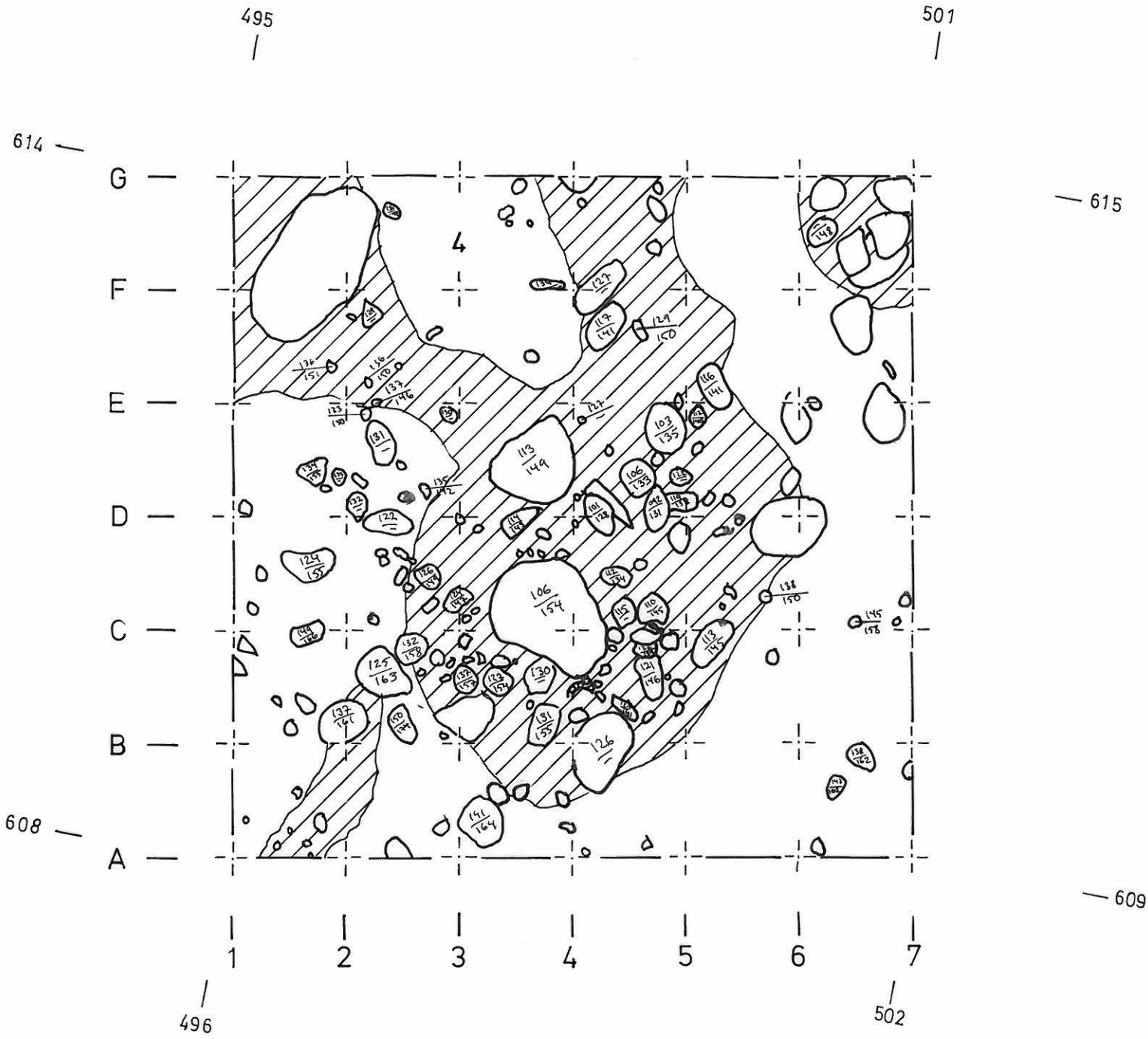
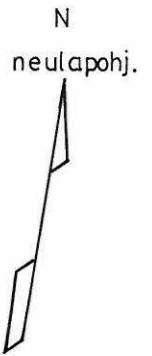
mk 1:50

kp = 204 (42,94 m.mpy)

piirt. Sari ta Bergström

22

- noen värjäämä hiekka
- 4** rikastumiskerroksen hiekka
- # hiili, kappaleina

KARJAA LILLMALMEN

Jukka Moisanen 1994

RÖYKKIÖ

TASO 4

mk 1:50

kp = 204 (42,94 m.mpy)

piirt. Sarita Bergström

N
neulapohj.

▣ noen värjäämä hiekka

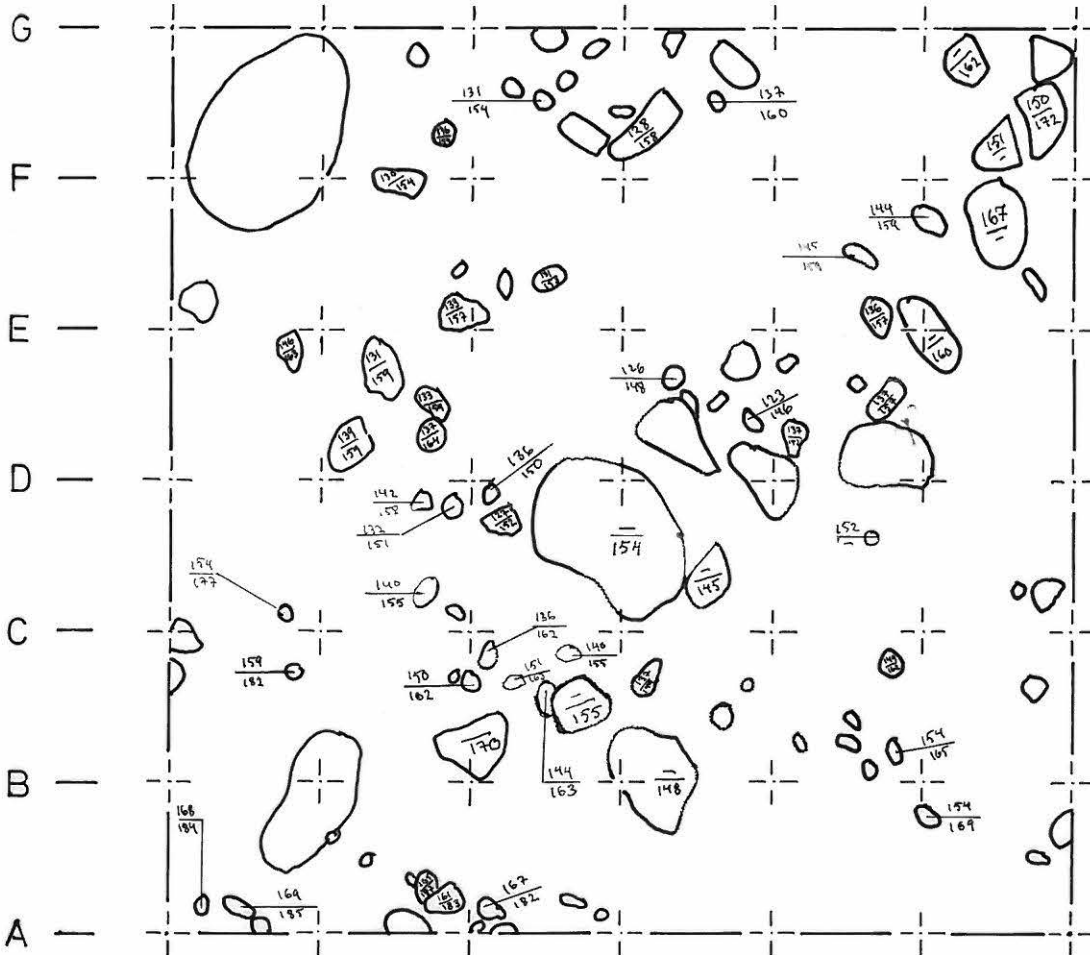
5 puhdas pohjamaa

495

501

614

615

608

609

496

502

KARJAA LILLMALMEN

Jukka Moisanen 1994

Koekuoppa 628/431

E-W profiili 628,65/430,50-431 Pohjoisesta

mk 1:25

piirt. J. Moisanen

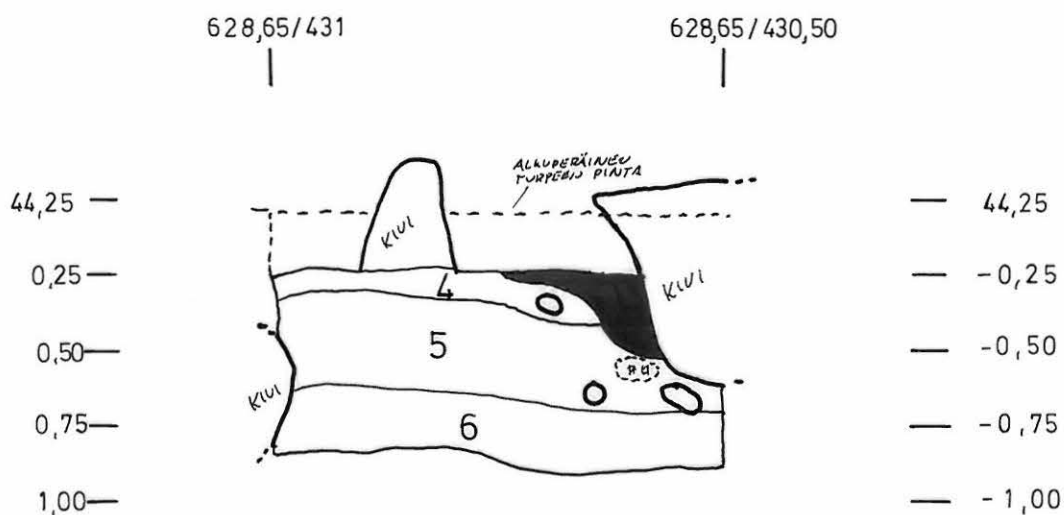
 nokimaa

4 rikastumiskerroksen hiekka

5 puhdas pohjamaa

6 savi

* hiili, kappaleina

KARJAA LILLMALMEN

KM 98485

dillmalmen pohjoisesta. Röykkiöalue on ladon vasemmalta puolelta peltoon työntyvällä harjanteella. NW-SE.

KM 98469

Röykkiö H, 2. Kivi kerros poistettuna. NW-SE.

KARJAA

LILLMALMEN

KM 98465

KM 98466

Lillmalmenin röykkiö
H turpeen poiston jälkeen
tasossa O. SSW - NNE.

Röykkiöstä H ensimmäisen
kivikerroksen alta
paljastunut suuri tasa-
pintainen lohkare, jonka
erosion kuluttamassa
pinnassa oli yksi
mahdollinen uhrikuoppa.
S-N.

Röykkiöstä H ensimmäisen
kivikerroksen alta
paljastunut suuri tasa-
pintainen lohkare, jonka
erosion kuluttamassa
pinnassa oli yksi uhri-
kuoppaa muistuttava
painanne. Se on toden-
hätöisesti luontainen
ilmiö. Yksityiskohta
uhrikuopasta yhäältä
kuvattuna. E-W.

KM 98465

Röykkiöstä 4 ensimmäisen kivi kerroksen alta paljastunut suuri tasapintainen lohtare, jonka eroosion kuluttamassa pinnassa oli yksi mahdollinen uhrikuoppa. S-N.

KM 98475

Röykkiö 4, koordinaattipiste C4, ns. uhri-
kiven länsipuolella ollut kiviladelmä. W-E.

KM 98494

KARJAA 28
LILLMALMEN

Röykkiö 4, kun ensimmäinen
kivikerros on poistettu
(= tasossa 1). Röykkiötä
vaaitsessa Sarita
Bergström, Jari Friberg
ja Tapani Isomarkku.
S-N.

KM 98474

Röykkiö 4, kerrosta 4
kaivetaan. Röykkiön
kestellä on suurehko
maakivi, jonka laella on
uhrikuoppaa muistuttava
kuoppa. SW-NE.

KM 98460

Köytöjen puhdistusta
Lillmalmenissa. Jari
Friberg ja Ulla-Maija
Koutonen työssä.

KARJAA LILLMALMEN

27

KM 98460

Löytöjen puhdistusta Lillmalmenissa.
Jari Friberg ja Ulla-Maija Koukonen
työssä.

KM 98464

Röykkiö 4, kun ensimmäinen kivikerros
on poistettu (= tasossa 1). Röykkiötä
vaaitsemassa Jari Friberg, Sarita
Bergström ja Tapani Isomarkku.

KARJAA LILLMALMEN

KM 98477

dillmalmenin röykkiöalue kuvattuna
Storstögenin edustalta. Röykkiöt ovat
metsikössä kuvassa ~~työ~~ näkyvän
ladon vasemmalle puolelle työntyvältä
niemetteellä. N-S.

KM 98513

Röykkiö H entisöitynä kaivausten
jälkeen. SE-NW.